

гр. Перник, 15 март 2012 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в закрито съдебно заседание на петнадесети март, две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ
ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №55 по описа за 2012 година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано е по касационна жалба от ЕТ"Марин Александров - Дорма" против решение, имащо характер на определение №918 от 21.11.2011 г. на Районен съд - Перник, постановено по НАХД №1234 по описа на съда за 2011 г.

Предмет на обжалване пред първата съдебна инстанция е било наказателно постановление №11-448 от 17.06.2011 г. на Главен директор на Главна дирекция (ГД) „Инспекция за държавен технически надзор“ (ИДТН) с което на ЕТ"Марин Александров - Дорма" за нарушение по чл. 36, ал. 1 от ЗИТП е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на 1000 (хиляда) лв.

С атакувания съдебен акт, производството по делото е прекратено на основание чл. 63, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл. 58, ал. 3 от Закона за техническите изисквания към продуктите (ЗИТП), като жалбата е определена като недопустима, поради предвидената в ЗИТП необжалваемост на наказателни постановления, с които е наложено административно наказание „имуществена санкция" в размер на до 1000 (хиляда) лв.

С решение №1 от 01.03.2012 г. по конституционно дело №10/2011 г. Конституционният съд на Република България се произнесе по конституционосъобразността на разпоредбата на чл. 189, ал. 13 от Закона за движението по пътищата във връзка с въведената забрана за обжалване на наказателни постановления и електронни фишове, с които е наложена глоба до 50 лв. включително, като постанови, че санкционирането с наказателни постановления и електронни фишове е акт на правораздаване и елиминирането на достъпа до съд, който окончателно да се произнесе по него е в противоречие с принципа на правовата държава. В решението се казва още, че когато става дума за осъществяване на правораздаване, а административното наказване представлява правораздаване, съдебната защита винаги трябва да съществува като възможност и никакви съображения не могат да я изключат при положение, че съдилищата са органите, които Конституцията овластява да правораздават. Според Конституционния съд разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС - „достъпът до съд трябва да бъде гарантиран по отношение на всяко едно наказателно обвинение" има отношение към административното наказване, което е именно "наказателно обвинение", тъй като по общо правило разпоредбите относно административните нарушения и наказания имат своя генезис в

наказателното законодателство, като административното наказване възприема различни институти на наказателното и наказателнопроцесуалното право. При тези мотиви чл. 189, ал. 13 от ЗДВП е обявен за противоконституционен.

Предвид така цитираното тълкувателно решение на Конституционния съд, Административен съд – Перник, смята за необходимо да приложи по аналогия това решение в частта му, във връзка с принципната позиция относно претградата за съдебно обжалване на актове на правораздаване, каквито наказателните постановления са, поради което намира следното:

Процесното наказателно постановление подлежи на съдебен контрол, предвид което атакуваното решение с характер на определение следва да бъде отменено, като делото бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по същество.

Този си извод съдът прави по аналогия с постановеното от КС решение и мотивите му във връзка с претграждане пътя на съдебното обжалване на актове на правораздаване, което е в противоречие с разпоредбата на чл. 6, § 1 КЗПЧОС. Това на свой ред навежда на извод, че и текста на чл. 58, ал. 3 от ЗИТП е несъответен на КЗПЧОС, особено що се отнася до необжалваемия праг от 1000 лв. Изводът се прави на базата на основен принцип в правоприлагането, а именно – макар решението на КС да не обхваща всички случаи, в които специален закон предвижда необжалваемост пред съд на наказателни постановления, аналогичните казуси следва да се решават подобно, тъй като по логически път се прави извод как би го тълкувал КС.

Предвид гореизложеното, решението с характер на определение на районен съд – Перник, следва да бъде отменено, като делото бъде върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по инициирания пред него съдебен спор и решаване на делото по същество.

Мотивиран така Административен съд – Перник

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ хода по съществото на делото, даден с протоколно определение от 29.02.2012 г.

ОТМЕНЯ решение имащо характер на определение №918 от 21.11.2011 г. на Районен съд – Перник, постановено по НАХД №1234 по описа на съда за 2011 г., с което оставена без разглеждане жалба от ЕТ“Марин Александров – Дорма” срещу наказателно постановление №11-448 от 17.06.2011 г. на Главен директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор” и е прекратено производството по делото.

ВРЪЩА ДЕЛОТО На Районен съд – Перник за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по съществото на жалбата срещу НП №11-448 от 17.06.2011 г. на Главен директор на Главна дирекция „Инспекция за държавен технически надзор”, издадено срещу ЕТ“Марин Александров – Дорма”, при спазване указанията, дадени в мотивите на настоящото определение.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.